

עמ"ת 16641/10/14 - גרמו מולו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

21 אוקטובר 2014

עמ"ת 16641-10-14 מולו נ' מדינת

ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

גרמו מולו

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד יורי קורנברג מטעם הסנגוריה הציבורית

העורר בעצמו, אחיו והמפקח

ב"כ המשיבה עו"ד דפנה ינוביץ-דוד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1.

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט אביב שרון) מיום 6.10.14 במסגרתה לא נעתר לעתירת ב"כ העורר להקל בתנאי השחרור של העורר ודחה את הדיון לקבלת תסקיר מעצר, חרף כך שלא הוגש כמתחייב למועד הדיון נשוא ההחלטה.

2.

ב"כ העורר חזר על נימוקי הערר והדגיש כי המדובר בעורר צעיר לימים שאך לאחרונה התבגר, אשר נעדר עבר פלילי ולומד בישיבת הסדר במקום המרוחק ממגורי המתלוננת. עוד הדגיש כי המדובר באירוע שבוצע לכאורה בסערת רגשות, כאשר העורר מביע חרטה על התרחשותו ויש בחלוף הזמן מאז שחרורו בתנאים כדי להצביע על האמון שניתן לרכוש לו ועל כן עתר לבית המשפט להקל בתנאי השחרור באופן שהמשיב יורחק מהמתלוננת ויאסר עליו ליצור עמה כל קשר ובכך לאפשר לו לצאת ממעצר הבית ולחזור למעגל הלימודים בישיבה ולשגרת חיו באזור מגוריו.

בדיון שבפניי אף סמך ידיו ב"כ העורר על אישור שהתקבל מהישיבה בה לומד העורר המצביע על אישורם לחזרתו ללימודים, אישור שהתקבל רק עובר לדיון היום ולא היה בידו להציגו בדיון שהתקיים בבית משפט קמא. בהקשר זה, טען ב"כ העורר לחילופין כי מוצע שהעורר ילווה ע"י בני משפחתו לישיבה וישהה בה כל העת בתנאי פנימיה, כאשר בני משפחתו יהיו ערבים עליו גם בעת שישהה בישיבה ויהיה בכך כדי להניח א דעתו של בית המשפט, הגם שלא ניתן להציע פיקוח מלא מטעם הישיבה עצמה.

3. ב"כ המשיבה התנגדה לקבלת הערר בהדגישה את האיומים הבוטים שהשמיע העורר כלפי המתלוננת לפגיעה בגופה בעת שעלה מכלל הנסיבות האופפות את כתב האישום כי המדובר בעורר שנקלע למצוקה ואיבד תקווה ומכאן מסוכנותו והחשש שיממש את איומיו, משכך ציינה כי אין לרכוש לו אמון אך בשל מילוי תנאי השחרור וחלוף הזמן וכי כלל הנימוקים שהעלה ב"כ העורר נלקחו בחשבון כבר בעת שהורה בית משפט קמא על שחרורו לחלופת המעצר.

באשר לעתירתו החילופית של ב"כ העורר ציינה ב"כ המשיבה כי הינה נכונה להסכים לשינוי תנאי השחרור באופן שהמשיב יהא בפיקוח מתמיד בישיבה ואולם בנסיבות בהן לא מוצע פיקוח כאמור, אין להעתר לעתירתו החילופית של ב"כ העורר וכל דיון בהקשר זה אמור להתקיים בבית משפט קמא ואינו מושא הערר.

4. כתב האישום מייחס לכאורה לעורר ביצוע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים.

ב"כ העורר סמך ידיו על החלטה שיצאה תחת ידו של בית משפט זה העולה בקנה אחד עם עתירתו לשינוי תנאי השחרור ואולם כל מקרה לנסיבותיו.

בענייננו, עלה לכאורה כי המדובר בעורר אשר נפגש לראשונה עם המתלוננת כשלוש שנים עובר למועד הרלוונטי לצורך היכרות ומאז קיימו קשר טלפוני לפרקים.

בעת הרלוונטית לכתב האישום, ביקשה המתלוננת בשיחה טלפונית עם העורר לחדול מלהתקשר אליה ואולם העורר לא נעתר לבקשתה אלא ב- 18 הזדמנויות שב והתקשר אליה וכן שלח לטלפון הנייד שלה מסרונים עם תכנים מאיימים ובין היתר ציין כי אם יאתר אותה יהרוג אותה, כי המתין לה 3 שנים ואולם עתה יעשה שימוש בכוח או שהיא מתה או שהוא מת ויבוא סוף לסיפור וכן ציין כי ימותו ביחד, יהיו ביחד ואף איים בדקירת בני משפחתה.

5. בית משפט קמא (כב' השופטת שניצר זגה), מצאה לנכון להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר וזאת לשהייה במעצר בית מלא תוך הרחקה מהעיר ראש העין, מקום מגורי המתלוננת והורתה בנוסף על קבלת תסקיר מעצר, טרם תישקל בקשה להקלה כלשהי בתנאי השחרור.

6. אכן לא התקבל תסקיר מעצר למועד הדיון הנדחה ואולם בית משפט קמא לא מצא לנכון להורות על שחרורו של המשיב טרם התקבל תסקיר כאמור, תוך שהינו מפנה להחלטת השחרור למסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננת ולקביעת בית המשפט בהחלטת השחרור כי אין לשקול הקלה בתנאים בטרם יתקבל תסקיר מעצר ובשים לב לסך כל האמור לעיל באשר למיחוס למשיב ולכלל האמור בהחלטות בית משפט קמא, זו שהורתה על השחרור וכן ההחלטה נשוא הערר, לא מצאתי כי נפלה שגגה מעם

בית משפט קמא בעת שהורה על דחיית הדיון לקבלת תסקיר המעצר טרם שקילת שינוי התנאים ולא כל שכן בעת שעל פי המבוקש יוותר למעשה משיב בלא פיקוח אלא אך בתנאיי הרחקה ואיסור יצירת קשר.

7. עתירתו החילונית של ב"כ העורר עתה הינה נסמכת כאמור לעיל על אישור שהגיע לידי לאחר הדיון בבית משפט קמא.

ב"כ המשיבה נכונה הייתה להסכים לשינוי מקום מעצר הבית באופן שהעורר ילווה לישיבת ההסדר וישהה כל העת בין כתליה בפיקוח ואולם אין בידי ב"כ העורר להציע פיקוח הדוק בעת שהייתו של העורר בישיבה ומאחר ומצאתי כי נדרש פיקוח על צעדיו של העורר כל העת ולא ניתן לשקול הסרתו וביתר שאת טרם קבלת תסקיר המעצר שעמד בבסיס החלטות בית משפט קמא, גם דין עתירתו החילונית של ב"כ העורר להידחות.

8. אשר על כן, אני מורה על דחיית הערר.

**ניתנה והודעה היום כ"ז תשרי תשע"ה,
21/10/2014 במעמד הנוכחים.
דבורה עטר, שופטת**